

izbaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljaliti pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četrtoštolpne pete vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

St. 11.

V Gorici, v soboto dne 8. februarja 1913.

Leto XIV.

Posnemajte Lahe!

Laška »Banka popolare« v Trstu je bila prišla l. 1910. v velike stiske in pretel ji je polom. Njeni **upravni svetniki** so takoj pričeli rešilno akcijo. Najprej so zbrali med seboj in vplačali **dva milijona** kron, potem so sklenili vplačati še 444.500 kron in slednjič so podpisali še garancijo v znesku 1.100.000 kron. **Večji upniki** te banke so pa sklenili popustiti od svojih terjatev 30%, kar je znašalo približno **en milijon** kron.

Tudi goriška laška »Banka popolare« je morala l. 1909. skleniti likvidacijo. A njeni upravni svetniki so žrtvovali za pokritje izgube 443.000 kron in podpisali so še garancijo v znesku pol milijona kron.

Tako so se zavedali svoje moralne dolžnosti laški upravni svetniki in goriške ljudske banke! Najprej so žrtvovali **sami** ogromne svote in šele potem so iskali državne podpore. Država jim je tudi res priskočila na pomoč ter je posodila tržaški banki tri milijone, goriški pa dva milijona kron. S to državno pomočjo in z lastnimi ogromnimi žrtvami so omogočili laški upravni svetniki mirno likvidacijo svojih bank.

Tudi goriška »Trgovsko-obrtna zadruga« je danes skoro v enakem položaju, v kakeršnem sta bila pred leti gori imenovana italijanska denarna zadruga. In kako se izkazujejo upravni svetniki, oziroma člani načelstva in nadzorstva te nesrečne zadruge? Ali se zavedajo svoje moralne dolžnosti nasproti zadrugi, ki je prišla pod njih vodstvom do roba propada? Saj trdi celo sedanji likvidacijski odbor, da je nesrečo »Trgovsko-obrtna zadruga« deloma povzročilo **površno in nepremišljeno gospodarstvo svoječasnega načelstva in nadzorstva!**

Te člane svoječasnega načelstva in nadzorstva »Trgovsko-obrtna zadruga« vprašamo: Ali posnemate italijanske upravne svetnike tržaške in goriške »Banke popolare«, ki so žrtvovali tako ogromne svote za kritje izgub?

In upniki »Trgovsko-obrtna zadruga«? Med njimi so tudi taki, katerim dolguje »T. o. z.« po več stotisoč kron. Oni so imeli lepe dobičke, kajti zadruga jim je plačevala jako visoke obresti. Ali posnemajo ti bogataši upnike tržaške »Banke popolare«, ki so se odpovedali terjatvi 1.000.000 kron?

Tem večjim upnikom in bivšim članom načelstva in nadzorstva »Trgovsko-obrtna zadruga« kličemo: **Posnemajte Lahe!**

Narodni denarni zavodi, ki ste posodili »Trgovski« stotisoče kron proti visokim obrestim, spomnite se je sedaj, ko je v težavah! A vi jej obrestno mero še višate! — Narodni denarni mogotci, ki ste bili vedno pripravljeni, dajati »Trgovski« denara, kar je hotela, proti visokim obrestim, kam ste se skrili? Vsi ti zapenjajo zdaj svoje žepe ter kažejo na — uboge družavenike, ki naj odvrnejo polom! — **Zlata narodnost**, dokler si jim žepe polnila, kako si pozabljena — ko bi morali vračati!

Nemška vsiljivost.

Človek je družabno bitje, to so vedeli že v starem veku. Še bolj to lahko trdimo o narodu kot večji skupini človeštva. Narodi razum par divjih nikjer ne živijo več čisto sami zase, kajti razne potrebe jih silijo, da pridejo eden z drugim v dotiko. Trgovina, potovanja in druge podobne stvari vzdržujejo stike med raznimi ljudstvi, med čisto tujimi narodi. Taki stiki so dandanes nujno potrebni, ker nikdo nima vsega doma, kar potrebuje, a tudi ti stiki imajo gotove meje.

Za Slovence, ki živimo tesno ob Nemcih in Lahih so vprašanja o narodnih stikih in odnošajih v obmejnih krajih silne važnosti. Taki stiki so sicer lahko visoko kulturnega značaja: narod živi ob narodu in od nobene strani ni kakega pritiska ali kaj podobnega.

Vsak narod se razvija po svoje. Četudi se razni vplivi ne dajo izbrisati.

A vse se vrši naravno in organsko. Pritiska ni od nobene strani in nikomar se ne zameri, da je pripadnik te ali one narodnosti.

Drugače je pa z našimi obmejnimi enošaji. Tu niso več kulturni in inteligenci vplivi, ampak močnejši pritiska s silo na šibkejšega. Kdo je močnejši, vemo prav dobro. Sicer so žalavi in trdni naši ljudje, kajti drugače bi si ne bili chrnili tekom stoletij niti toliko svobode kolikor jo imamo danes. Le zdrav in krepak narod se lahko zoperstavlja skozi stoletja takim pritiskom, kot so piletali na nas od nemške in deloma tudi od laške strani.

Nemci trde po svojih listih vedno in povsod, kako hočejo oni n. pr. koroški in štajerski Slovincem le dobro, kako jim hočejo le koristiti in jih povzdigniti v kulturi. To jim bomo mi le tedaj verjeli, ako nas bodo pustili čisto v miru in se za nas prav nič ne brigali. Le v tem slučaju bodo dokazali, da jim je res le kulturna stran tega pojava na srcu, ne pa tudi narodna. Toda do sedaj so Nemci pokazali vedno le drugačne roge in njih pisarjenje je ostalo le na popirju. Besede in nič drugega, dejanja so govorila drugače. Ta dejanja govore še dandanes in bodo govorila še dolgo, dolgo tožno pesem, ki poje o nemški nasilnosti proti nam Slovincem in Jugoslovanom sploh.

Nemci hočejo biti povsod, to je za enkrat pribito kot žebelj. Vsak urad, ki se odpre kje na Slovenskem, že mora imeti enega ali več Nemcev. Po šolah imamo nemških učiteljev in profesorjev čez mero. Po vseh naših važnih uradih imamo skoro same Nemce in zopet Nemce. Povsod se rinejo naprej, povsod potiska vlada naše ljudi v ozadje. Nemška predrznost presega na sploh že vse meje, kajti v nekaterih krajih po Slovenskem se obnašajo kot bi bili domačini. Poleg tega še prav nesramno namigujejo, češ, da brez njih stvar pri nas ne bi šla sploh naprej, ampak bi vse zaostalo; uradi bi baje morali biti zaprti, železnice bi se ustavile in naš kmet

bi še davkov ne vtegnil plačati, če bi ne bilo te nemške gospode. Ta ošabnost in vsiljivost človeku že preseada.

Mi ne vprašamo po nemških uradnikih, ne po nemških kulturnoscih. — Doma naj ostanejo, to bo za nas najboljšje. Toda tega ne store, ker jih je doma dosti preveč, ker doma nimajo kaj jesti in zato silijo s svojo nadutostjo v naše kraje, kjer se počasi udomačujejo, kjer potiskajo naše ljudi od kruha in se jim potem še posmehujejo, češ, vas Slovencev je preveč štuđiranih, zato nimate kam iti. Naj ti nemški patroni gredo lepo domov in naj si tam iščejo svoj košček kruha, potem jih bo nemška objestnost gotovo že ponehala.

Na svojem telesu je Jugoslovan pretrpel že na stotine takih »kulturnih« nasilnosti. V zadnjem času so pa Nemci vstvarili naenkrat zopet novo »vprašanje« glede nemškega jezika, in sicer v Bosni pri novih bosanskih železnicah. Kakor je znano, se gradi v teh letih v Bosni cela vrsta novih prog in Nemci nimajo že sedaj drugih skrbi kot to, ali bo uradni jezik pri teh železnicah nemščina ali ne. V normalnih razmerah bi vendar vsak človek rekel, da bo jezik pri bosanskih železnicah srbo-hrvaški, toda našim prijateljem Nemcem to ne gre v glavo. Vprašali bi sedaj, čemu žrtvuje dežela in deloma tudi država ogromne milijone za te železnice, ki naj bodo vendar v korist ljudstvu in deželi?

Tolikokrat se povdarja, kaj vse je že vlada storila za Bosno, a kakor se vidi, bi bile to le bolj koncesije raznim nemškim krogom. Politična misel je jasna. Sedaj se pri bosanskih železnicah uvede nemščina kot uradni jezik in cela truma lačnih nemških uradnikov bo lezla tja doli, kjer domačin na svojih tleh ne bo dobil kruha, ker ne bo znal nemškega uradnega jezika. Počasi pride tja doli »Schulverein« in »Südmarka« in v nekaj letih bodo tam doli močne nemške manjšine, ki bodo gospodovale nad ubogim domačim seljakom, ki ne bo za drugo kot za to, da plača davke. Reči moramo, da tako »kulturno« delo ne

Anin studenec.

(Po narodnem motivu.)

Bolgarski: A. Karima.

(Konec.)

»Kaj pa iščeš ti tukaj?« ga vpraša Nikolaj potihoma, oprt ob lakot.

»Mir svoji duši!« reče ptujec in skloni glavo.

»Kaj te je privedlo spet sem v našo to vas?«

»Poglej to lice — ali ne vidiš? Dovolj je! ... Starčev greh mi leži na duši. ... Bil sem vama zaviden! ... Ne morem več! — Prišel sem od daleč, v zadnje sem, da potem umrjem. Umiram, Nikolaj. Odpusti mi!«

Čudni ste bili ti proseči duši. Prej tako mračni in grozni. Inka ali je prej kdaj prosil? A zdaj je ves trepetal, prosil je tako milo in solze so mu tekale po upalnih prsih.

»Bog ti odpusti! Jaz ti odpuščam. ... Saj imava oba enako britkost!« reče Nikolaj, in pové mu svoje muke in svoje sanje.

Kot dve prikazni sta sedela v tej samoti, v mesečnem svitu kraj zdrobljivega brega, in slišal se je le zamolkli glas Nikolajev.

»Prišel sem sem, da razmečem in razderem vse kamenje, da prepodim one sanje!« zvrši Nikolaj bolestno.

Ptujec britko vzdihne: »Tudi mene vedno prosi Ana v sanjah! Oh, težko je, brate, nemam več moči!«

»Za nocoj jo boš že še imel! Kopala hodeva skupaj. ... Pojdi bolj hitro!« — To izrekši vzame potrti Nikolaj orodje in ga zasadi v zemljo. In grebel je okrog trdega debelega kamenja, potem pa se malo oddahnil.

Ptujec je objemal kamene za kameni in jih siloma omajal. Napenjal je zadnje moči in kamenje se je razvalilo ter zdrčalo doli v reko. Ni jima bilo mar za trud — zdelo se jima je, da se Anina duša spodej muči; in hitela sta, hitela in iz nova napenjala svoje moči.

Še nekoliko kamenov in prideta do temelja, kjer je bila Anina mera. Tam je bila največja skala in zato napneta oba vse svoje moči. Nikolaj zdaj ni čutil več, ali je to sen, ali resnica. Oba sta zganila kamen — še malo in odletel je v reko.

Kaj pa je to?

Oba odskočita in gledata; vrvica, ki sta jo iskala, se zgane, se odvíja v dolžino in se razširja in raste in strah in obhaja. Strašno izbuljita oči ter gledata negibljivo; in vrvica se je širila rastla in dosegla do reke.

»Oh, to je vrelec!« vzklikneta naposled oba, in se sklonita nizko nad studenec.

Virček je tek el polagoma. Žalostno in veselo jima je bilo pri srcu. Gospod je hotel tako: Gospod si je vzel Ano, pa jima dal izvir na mesto nje. ...

Tiho šumlja bistri vir, voda se spušča navzdol — nova priteka. Zor se je delal in vedno ložje jima je bilo pri srcu. Veselo je spuščal vir kot solza bistro vodo in se poljublj al s pravimi solnčnimi žarki. ...

V ptujčevi hiši se je zopet pojavilo življenje, ne življenje, ampak konec njegov. Inka se je boril s smrtjo. ...

Pri vrelec pa so se zbrali vsi vaščani. Prvi je prišel tja Nikolaj z detom v naročju in pokazal vir.

Z bolnimi tužnimi očmi gleda dete, pa steguje roke kot bi hotelo vode. — Vseh oči so zrle na njiju. Oče dvigne dete k izviru in to željno posrka vodo; in ko je dvignilo glavo, pa vidijo vsi čudo: dete je bilo drugačno, gledalo je veselo ter se pritisnilo k očetu.

»Dete mu je oživel!« vzkliknejo ženske. »Ta voda ni kaka navadna voda.«

In kakor je bilo težko in strašno vsakemu, ki se je spominjal Anine smrti, tako lahko in veselo je bilo zdaj.

Čudno. — Ozdravelo mu je dete!

Inka pa je kmalu sklenil življenje. Svoje imetje je zapustil vaščanom z oporoko: naj napravijo nad Aninim vrelecem za čudo velik in lep vodnjak in naj pokličejo iz ptuje dežele učene ljudi, da zgradijo nov most.

Bobni in peni se sridita Tundža, pa razdira in zasipa; ali vaščani spé mirno. Saj vedo vsi, da jih voda ne doseže. Naj že pride karkoli, jim ne posuje mosta, mojstri iz daljnih krajev so napravili prav trden po novem načinu. Vzdržal je že mnogo let in stoji na mestu neporušljiv. Imenuje se »ptujski most« — ali po imenu teh, ki so ga zgradili ali po onem, ki je zapustil denar zanj.

Oni, ki so šli čez most, so stopili na stran ter pili zdravilno vodo iz Aninega studenca.

Minevala so leta. Nikolaj leži že davno pod zemljo, in tako tudi njegov sin, in njegovi potomci so stopili na njegovo mesto. Tekla so leta: ali stari običaj še živi. Vsako leto se zbirajo vaščani gotovega dne pri Aninem vrelec. — Tam rajajo »horo«, in mladi pijo iz studenca, stari pa si tiho pripovedujejo pravljico o Aninem vrelec.

Najhujši pa je talasam — strašilo turško, ki tlači toliko stoletij bedne naše brate na jugu. O Bog vsemogočni: daj moči, daj moči! ...

dela časti ne nemškemu narodu ne vladajo, ki nemško gospodo štiti in varuje.

Bogata Bosna, ki ima v sebi kruha za sto in sto domačinov, bo počasi prišla v roke Mažarom in Nemcem. Kaj bi reklo ljudstvo, kaj deželni zastop, to nemško gospodo malo briga.

Deželni bosanski poslanec Mesić je prav dobro povdaril to stališče, češ, kaj pa domačini? To vprašanje je vendar za celo Bosno velikega socialnega in narodnega pomena, kajti z uvedbo nemščine odstranijo od železniških služb vse domače osebje. Sicer je stvar še v rokah deželnega zbora, ki lahko sredstva odtegne, a vidi se nemška samogoltnost. Komaj so zavohali tam doli košček kruha, že so zraven. Poslanec Mesić povdarja tudi, da ni nikdo proti nemščini kot taki, kot jeziku, kar tudi mi radi pritrdimo. Saj pravi že naš pregovor: Kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš, kar očitno kaže, da ljudstvo v najširših masah pripozna urednost znanih tujih jezikov. Vse kaj drugega je, pravi Mesić, ako se hoče Bosancem vsiliti tuj uradni jezik, katerega živ krst ne pozna in ne govori. Nemci seveda tega nočejo pripoznati in trobijo le vedno v stari rog, da je nemščina za vsakega edino zveličavna.

Mi prav dobro poznamo takele nemške težnje in obžalujemo brate Bosance, da se je to tudi že k njim zaneslo. In kaj naj se stori? Tu ne pomaga po našem mnenju nobeno kričanje in vpitje, četudi je res opravičeno, ampak le resno in smoteno delo in nič drugega kot delo. Gospodarsko se je treba skopati iz poveljev in počasi se je treba otresti tujega, nemškega vpliva. Delavec in gospod, kmet in meščan, hlapec in delavski vajenec vsi moramo imeti en enoten cilj pred očmi: delo za narod. Edino ta pot nas bo rešila, edino na ta način pridemo do samostojne veljave. Nemške vsiljivosti se bomo počasi otresli in z delom se bomo otresli tudi nemškega gospodstva.

Vojna na Balkanu.

Pri Odrinu.

Od ponedeljka zvečer naprej se nadaljuje bombardiranje Odrina. Od vseh strani obstreljujejo mesto Bolgari z vseh strani. Svoje obstreljevanje so Bolgari osredotočili na glavno mošejo, katero so tudi močno poškodovali. Mislijo namreč, da se tam nahaja postaja za brezzično brzojavljenje. Pa tudi na turški del mesta streljajo Bolgari, provzročujoč ogromno škodo. Pod varstvom kanonov pa prodira počasi sicer, a sigurno bolgarska pehota.

Iz Sofije se poroča, da je položaj v Odrinu tako obupen, da je vsak čas pričakovati padec mesta. V njem vlada lakota in pomanjkanje krme za kavalerijske konje. Vsled tega so morali zaklati več konjev. Prebivalstvo se hrani tudi s pasjim mesom.

Tudi s turške strani se poroča o slabem položaju Turkov v Odrinu. Turški poveljnik Šukri paša je tozadevno sporočil v Carigrad: »Imeli smo ogromne izgube. Sovražnik dobiva ojačenja od vseh strani. Dolgo se ne bomo mogli vzdržati, ker je vojaštvo pri kraju s svojimi močmi vsled pomanjkanja živeža. Le južni in zapadni forti se še trdno držijo. Zahteval sem od teh fortov, naj mi odstopita dva težka topova, a ju nisem dobil. Bolgari napadajo mesto z vedno večjim junaštvom. Tudi naši vojaki odbijajo s pravim junaštvom napade, ne meneč se za smrt. Toda to ne bo več dolgo trajalo.«

Pri Čataldži.

Pri Čataldži se je pomaknilo nekaj turških bataljonov do vasi Izedin. Podpiralo jih je topništvo. Hoteli so priti do desnega brega reke Karasuk. Toda bolgarske predstraže so jih zagnale nazaj v prejšnje pozicije.

Bolgari ne rabijo zavezniške pomoči.

Sofijski list »Mir« dementuje vesti nekaterih inozemskih časnikov, ki po-

ročajo, da koraka srbsko vojaštvo Bolgarom na pomoč. List pravi da so Bolgari pri Čataldži tako močni, da jim je mogoče ne-le biti v defenzivi, marveč tudi pričeti ofenzivo. Zato jim ni treba pomoči od zaveznikov.

V Galipolisu.

Na galipolskem polotoku se je do sedaj bila po odpovedi premirja najhujša bitka. Tam so namreč v torek Turki napadli bolgarske pozicije ob reki Kavvas. Med tem ko je bolgarska kavalerija ob marmarskem morju pazila, da se ne izkrcajo turške čete, je artilerija in pehota odbijala turški napad. Začetkom so se Turki v popolnem redu pomikali nazaj, a ko je pričela zasledovati kavalerija bežeče Turke se je umaknitev spremenila v divji beg. Bolgarska kavalerija je uprizorila med bežeci grozno klanje. Računa se da so Turki pustili na bojišču 15.000 mož.

Bolgari hočejo zasedeti ves galipolski polotok.

Iz raznih vesti se posnemlje, da nameravajo Bolgari zasedeti ves polotok Galipolis ter na ta način zagospodovati ob Dardanelah. Potem nameravajo spustiti grško floto v Marmarsko morje, ki bi pričela bombardirati Carigrad.

Nova pogajanja?

Pariški »Temps« naznanja, da namerujejo Turki naperiti nova pogajanja in sicer neposredno z balkansko zvezo. »Neues Wiener Abendblatt« pa poroča, da se med velesilami ne vrše nobena pogajanja glede balkanskih zadev, ter da ni niti slišati, da bi bila sploh kaka velesila sprožila misel o novih pogajanjih. Na ta način bi bili Turki prepuščeni svoji usodi. Odločitev bo padla le z orožjem.

Dopisi.

Naklo. Pri nas se pripravljamo na občinske volitve. Kako? — V znamenju nezakonitosti in strankarske samovolje. Evo vam nekaj slik. Prva nezakonitost je bila volitev reklamacijske komisije, ki se je vršila v nezakonito sklicane občinski seji in pred nezakonito konstituiranim obč. starešinstvom. O tej stvari visi še nerešen priziv na c. kr. namestništvu v Trstu.

Druga nezakonitost je bil razglas o izločenih volilnih imenikih, ki je bil nabit samo na zidu v občinski pisarni, ker si občina nakelska ob svojih dohodkih, ki znašajo preko 15.000 K na leto, ni nabavila niti občinske deske, kamor bi nabila svoje razglase. Ker zahteva zakon, da ne smejo biti obč. razglasi nabiti v zaprtih lokalih in tudi ne v občinskih pisarnah (upravno sodišče 11./4. 1905. št. 4044 B 3458 A), je tudi ta razglas nezakonit, čemer visi nerešen priziv na c. kr. okrajnem glavarstvu v Sežani.

Vkljub tem prizivom je reklamacijska komisija nastopila in začela poslovati. Pa kako? Najprej je trebalo zagotoviti zmago propali laži-liberalni stranki, zato so bili na reklamacijo dveh učiteljev vpisani v I. razred trije provizorični učitelji, s čemer se je očitno kršil zakon. Po obstoječih postavah ni proti temu leka drugod, nego samo na upravnem sodišču. Sicer je bilo dolžno tukaj nastopiti c. kr. okrajno glavarstvo v Sežani na podlagi svoje nadzorovalne pravice. Ali ne samo, da ni tega storilo, nego si je vladni mož prav debelo zamašil oči, da ni videl določbe § 1., 2., ki pravi: »izmed občanarjev domačinov imajo pravico voliti: predstojniki ljudskih šol i. t. d.«. Provizorični učitelji pa niso domačini, ker nimajo v občini domovinske pravice. Ali take malenkosti — glavna stvar je, da zmaga propala stranka.

Tudi druge reklamacije je doletela jednaka osoda in le malo njih je našlo milosti potom reklamacije pri vladnem možu, tudi ob očitnih krivicah.

Tako je sedaj po zaključnem reklamacijskem postopanju volilna lista strankarsko izkvarjena in vsled dveh omenjenih visečih prizivov ni še pravo-

močna. Občinske volitve, ki se vrše na podlagi takih volilnih imenikov, so že naprej nezakonite in neveljavne.

Mi čujemo našega moža, kako se hvali, da ne izdajo proti njemu nikaki prizivi. Tudi se hvali, da mu je že naprej dovolilo okrajno glavarstvo, da izvrši občinske volitve. In kako jih bo izvršil ob takih volilnih imenikih, vidi tudi slepec.

Mi odgovarjamo: vsaka sila do vremena. Že poskrbimo, da ne zrastejo taka drevesa do nebes. Delate račune, pa jih delate brez krčmarja!

Boli nas, ko vidimo naše učitelje korakati pod socialno-demokratsko zastavo in delati očitno za njo. Vzgojitelji, brez ljubezni do Boga in do slovenske domovine! Sicer je to njih osebna stvar, ali gorje nam, ki jih moramo drago plačati! Celih 125% doklad plačujemo za učitelje in šole.

Sedaj pa si lastijo še oblast na županiji. In pri tem jim pomaga vladni mož po načinu, kakor je spredaj pisano.

Mi smo se dogovorili, da se proti obč. volitvam, ki so razpisane za dne 13. in 14. februarja, poslužimo vseh pravic in sredstev, ki nam jih ponuja zakon. Ako ne najdemo pravice v Sežani, pa pojdemo naprej!

Teh obč. volitev pa se ne udeležimo, ker so nezakonite. Dne 13. in 14. februarja t. l. ostanemo doma in bomo počakali, da se te volitve razveljavijo.

Tudi potrebujemo v občini miru. Naj preneha že združba in prepir med Brkini in Divačani. Zato je potrebno, da pridejo na površje trezni in pošteni domačini! Proč s koritarji!

Politični pregled.

Finančni odsek poslanske zbornice.

Do 10. t. m. mora finančni odsek poslanske zbornice rešiti več zadev posebnostno pa ona vprašanja, ki spadajo v finančni načrt. Zato se mrzlično dela v odseku. Večinskim strankam namreč ni nič kaj po godu, da se vršijo daljše debate, ki zavlačujejo rešitev programa. V debato posega vsled tega tudi večkrat finančni minister Zaleski. Tako je vroče zagovarjal vladno predlogo o zvišanju obdačenja osebne dohodnine od 32. dohodninske stopinje naprej. Minister je odločno proti zvišanju davka prostega minima. Zavzemal se je tudi za vladno predlogo, s katero se namerava uvesti samski davek. Manjšine zavlačujejo delo z raznimi predlogi, tako da je večina v skrbah, ali konča odsek svoje delo do sklicanja posl. zbornice ali ne. Pa tudi glede razdelitve dohodkov od zvišanja davka na žganje se še niso sporazumeli, čeravno so za sedaj stranke sklenile nekaj ključ po katerem bi vsaka dežela dobila svoje deleže. Po tem ključu bi dobile naše dežele, ako dosežejo dohodki 54 mil, ali 60.386.000, ali 73.800.000 in sicer: Goriška mesto sedanjih 73.000 K 233.000 K oziroma 254.000 K oziroma 301.000 K; Istra mesto 72.000 K 282.000 K, oziroma 318.000 kron oziroma 386.000 K; Kranjska mesto 1.021.000 K 2.007.000 K oziroma 2.018.000 K oziroma 2.539.000 K; Štajerska mesto 1.057.000 K 2.454.000 K oziroma 2.662.000 K oziroma 3.135.000 kron. — V finančnem odseku grozi še povrhu rusinska obstrukcija zaradi spora s Poljaki. Govori se, da je celo cesar posegel tu vmes in da je naložil skupnemu finančnemu ministru Bilinskemu, naj posreduje med Rusini in Poljaki.

V večerajnji seji finančnega odseka je bila vsprejeta vladna predloga glede dohodarine prostega minima osebne dohodnine, ki ostane kot dosedaj 1200 K. Potem se je vsprejel tudi samski davek. Samski možki z letnimi dohodki do 2000 K ter poročeni, kimorajo vzdrževati več kakor dva člana družine z dohodki do 4800 K, bodo oproščeni plačevanja tega davka. Potem se je odsek bavil z obdačenjem »tantiemes«.

Italijanska pravna fakulteta in naučni minister.

Proračunski odsek poslanske zbornice se je v četrtek pečal s podrobno razpravo o italijanski pravni fakulteti. Med razpravo je imel tirolski nemški liberaler Erler daljši obstrukcionistični govor. Za njim je povzel besedo naučni minister Hussarek, ki se je izrekel v principu proti Trstu kot sedež fakultete. Rekel je da je Trst trgovsko mesto, ki tudi sicer ne nudi eni znanstveni akademiji onih pogojev, ki jih zahteva značaj fakultete. V prvi vrsti bi slušatelji čutili pomanjkanje potrebne knjižnice. Pa tudi v narodnem oziru ne odgovarja Trst kot sedež zahtevi Italijanov, ker ni Trst enotno italijansko mesto. Minister je rekel, da bi postala ital. univerza s časom utrakvistična, ker bi se je posluževalo veliko število slovanskih slušateljev. Na Primorskem je edino mesto Gradišče, ki leži v čisto italijanskem ozemlju, a to ne pride v poštev, ker pomanjkajo drugi pogoji. Konečno je rekel, da vlada ne bi predložila v sankcijo sklepa odseka, ki bi označil Trst kot sedež italijanske fakultete.

Ruski glas o cesarjevem pismu.

Eden najuglednejših ruskih listov »Novoje vremja« poroča te dni, da je pismo našega cesarja ruskemu carju napravilo v vseh ruskih krogih zelo ugoden vtis. List pravi dalje, da skuša cesarjevo pismo razrešiti oni zamotani politični voz, ki so ga spletki avstrijski diplomatije. Upati je, pravi ruski list dalje, da se že te dni ves položaj znatno izboljša, ker se cesar gotovo odločno poteguje za mir. — Kakor je videti, naši diplomatije svojih nalog niso reševali kar najbolje, ampak napravili so le veliko in zamešano šreno.

Avstrijsko-srbsko razmerje izboljšano.

Belgrajski diplomatični krogi zatrjujejo, da je napetost med Avstrijo in Srbijo zelo ponehala. Avstrijsko-ogrski poslanik Ugren je baje izjavil, da je mirna rešitev vseh spornih vprašanj zagotovljena. Zaradi delimitacije Albanije je konflikt skoro izključen.

Preprečen napad na princa Hohenlohe v Peterburgu.

Iz Peterbuga se poroča, da je tamšnja policija zasledila zaroto, ki je imela namen, izvršiti atentat na princa Hohenlohe, katerega je poslal nač. cesar z lastnoročnim pismom k ruskemu caru. Bili so to baje »pravi Rusi«, ki so nezadovoljni, da bi prišlo do soglasja med Avstro-Ogrsko in Rusijo. Policija je aretirala več oseb, medtem ko so imele svoje zborovanje na dan dohoda princa Hohenlohe. Princa Hohenlohe pa spremlja vedno 50 redarjev v civilu.

Darovi.

Za »Šolski Dom«:

je došlo našemu upravništvu: S. G. 20 K. V Medani nabrali cerkveni pevci in dali požreti zamorcu 3.50. Hvala!

Za naše vojake na meji

je daroval državni kolodvor v Gorici 50 K. Glasom prejšnjih seznamov 1608.40 K. — Skupno 1658.40 K.

Domače in razne vesti

Dopolnilne volitve v goriški mestni svet. Dopolnilne volitve v goriški mestni svet, ki so se imele vršiti dne 30. sept., 3. in 5. okt. lanskega leta so bile, kakor že znano, z odlokom c. kr. namestništva z dne 25. sept. l. l. ustavljene, ker je goriški mestni svet zavrnil brez utemeljevanja čez 250 slovenskih reklamacij in ker je bilo v volilnem imeniku vpisanih nebroj oseb, ki nimajo volilne pravice. Da se take reči ne ponovijo, je na podlagi zadnjega odstavka § 57. mestnega statuta odredilo namestništvo, da sestavi tukajšnje okrajno glavarstvo nov volilni imenik ter naj ono tudi prevzame vse posle pri naslednjih volitvah, ki se bodo še razpisale.

Naše Italijane taka odredba strašno peče in zagnali so po svojih listih velik krik o nezaslišanem atentatu na občinsko avtonomijo, katero so oni v daljših člankih, priobčenih v svojem glasilu »Corriere« tako tolmačili, da velja za nje kot postava to, kar oni hočejo. To je njih volja in da drugih postav ne poznajo. Ljudi s takimi nazori ni pač mogoče drugače spametovati, ako ne z odredbami, kakoršno je sedaj izdalo tržaško namestništvo.

Udom družbe sv. Mohorja se naznanja, da čas za vpisovanje v družbo se zaključi dne 5. marca t. l. Kdor se želi vpisati, naj stori to takoj. Naša želja je, da bi stari udje ostali družbi zvesti in še novi pristopili. Število udov naj bi se tudi letos pomnožilo!

Slovenske pošne pridige bodo v kapucinski cerkvi vsako nedeljo ob 4. uri pop. Govoril bo č. o. Jeronim, gvardijan.

Posne govore v ital. jeziku v stolni cerkvi ima letos preč. g. kanonik Moscoloni iz Sant'Elpidio al mare v Italiji.

Protestni shod v zadevi volitev v trgovsko-obrtno zbornico v Gorici, ki se je imel vršiti v nedeljo, pa je iz raznih vzrokov izostal, se bode vršil, kakor nam naznanja narodni odbor, jutri dne 9. t. m. ob 10. uri predpoludne »Pri Jelenju«. Edina točka dnevnega reda je: Volitve v trgovsko in obrtno zbornico. Ta dan se bode vršila tudi tozadevna protestna shoda v Tominu in Nabrežini.

ŽALOSTEN KONEC PUSTA. UMOR.

Zadnji dan pusta sta hotela praznovati v ulici Orzoni 13. stanujoča težaka Miha Marega iz Št. Ferjana in Anton Pertot z Ravni s tem, da sta se zbrala z ženama vred v stanovanju Marege pri litru vina. Zbralo pa se je še več prijateljev. — Kmalu po polnoči pa je prišlo do prepira, vsled česar je Pertot zapustil družbo. Ženi ste poskušali potolažiti vsaka svojega moža, toda Marega je bil tako razjarjen, da je grozil Pertotu s smrtjo. Ko je bil Pertot že v svojem stanovanju je Marega skozi kuhinjsko okno ustrelil v Pertotovo stanovanje tri strele iz revolverja. Vse tri kroglice so Pertota zadele, ki se je koj zgrudil mrtev na tla. — Na streljanje je prihitela Pertotova žena, ki se je že nahajala v sobi, v kuhinjo in tam zagledala svojega moža mrtvega.

Kmalu nato je prišla sodnijska komisija, ki je po konstataciji smrti odredila prenos mrliča v pokopališko kapelo in aretacijo Marege. — Marega je izjavil, da mu je Pertot grozil s smrtjo, a da ni on Pertota ustrelil. Pri vsem iskanju se ni moglo najti orožja.

Težka telesna poškodba.

Na pustni torek sta se sprijela v neki gostilni v ulici Silvio Pelico železničarja Jakob Sattler in Ivan Pirovec ter si jih dajala s pestmi, da je kar pokalo. Boj je postajal vedno hujši, čim dalje je trajal. Pirovca pa je ta boj tako vnel, da je zgrabil za steklenico ter jo z vso močjo zagnal Sattlerju v glavo. — Sattler se je težko ranjen zgrudil na tla. Prihiti zdravnik mu je glavo obvezal ter ga poslal na dom. Pirovca pa so peljali na policijo, kjer so ga vzeli na zapisnik in potem zopet izpustili.

Bojni prizori na Placuti.

V noči od torka na sredo od 12. do 2. ure je bila Placuta kakor v obsednem stanju. Nekaj dragoncev in pešcev tukajšnje garnizije se je bilo postavilo na trgu, imeli so bodala in sablje v rokah ter nadlegovali mimoidoče. Sčasoma pa so se vojaki sprli med seboj in še-le ko je prišla vojaška patrulja, nastal je zopet mir. Nekateri si bodo dobro zapomnili letošnji pust.

Tramvaj trčil z vozom. V torek ob 11. uri in pol predpoludne je tramvaj na Solkanski cesti trčil v voz kmetovalca Petra Podbršček, pred katerim sta bila uprežena dva vola. Pri tem sta vola zadobila tako težke poškodbe, da ju je bilo na ukaz živinozdravnika treba ubiti. Živinozdravnik je tudi prepovedal (?) prodajo mesa. Vola sta zavarovana pri deželni zavarovalnici za govejo živino. Voz je tudi nekoliko poškodovan.

Odpri lekarni. Od 9. do 16. t. m. bode imeli ponočno službo lekarni: Gironcoli - Kürner.

Za Narodni muzej so darovali: 1. Josip Karis, gimnazijec v Gorici, knjigo: Svesti tovarsh iz l. 1767, 2. Egidij Spacapan, železniški uradnik v Gorici, staro nemško knjigo (2 zvezka), 3. Miha Brezigar, krčmar v Pevni, 8 srebrnih in 10 bakrenih novcev in veliko spominsko kolajno, 4. g. Anton Bratina, vikar v Kostanjevici, 1 rimljanski novc, 5. Fran Mozetič, Bilje, 1 srebrn denar, 6. Fran Spacapan iz Dolenje Trebuše, knjigo Christenlehpredigten iz l. 1777. Vec gospodov je že pred časom obljubilo, da podarje svoje zbirke Narodnemu muzeju. Ker so pa najbrž pozabili na svojo obljubo, prosimo, naj se ne ravnaajo po pregovoru, da »obljubiti in dati je preveč«, ampak naj pošljejo starine čimprej odboru. Drugi zopet pravijo, da bodo dali, ko se muzej otvori. Pri tem pa ne pomislijo, da mora imeti odbor prej predmete, predno jih more razstaviti. Posnemajte vrle rodoljube z Vrha sv. Mihaela in iz Kobarida, ki so darovali muzeju množico prav lepih stvari. Povsod so stanovali tudi poprej ljudje, in povsod se dobi zanimivih starin, samo premalo se zanimajo po nekaterih krajih ljudje za naš muzej. Stare slike, orodje, obleka, izkopanine, knjige, vse se dobi, le poiskati je treba po starih kmetijskih hišah. Tega pa ne more vsega odbor, zato se obrača do vseh rodoljubov s prošnjo, naj mu pomagajo nabirati. Odbor.

Svedrovci v Št. Petru. V sredo ponoči so počastili neznani svedrovci občinsko pisarno kakor tudi posojilniško, kateri obe se nahajata v »Zadružnem Domu«. Prišli so v poslopje pri stranišču, kjer so odtrgali pri oknu se nahajajočo železno ograjo. V občinski pisarni so se spravili na občinsko blagajno, katero so začeli vrtati od zadej. Napravili so na njej 12 cm dolg in dva cm širok prerez. Zlomili so pri tem delu tri svedre, a ves trud je bil zaman. Posojilniško blagajno so začeli vrtati od spredaj, a bila je pretrda in opravili niso ničesar tudi pri njej. Iz občinske pisarne so odnesli le eno staro puško, iz posojilniške pisarne pa eno jubilejno smodko, katero je hranil g. župan v neki miznici. Potem so se podali v spodnje prostore, kjer se nahaja zadružna krčma. Tam so spili 2 l vina. — Morali so biti trije, kakor so to pričali kozarci. Odnesli so krčmarju šest škatlic cigaret in »cigarillos«, štiri pare novih nogavic in pa ene nove hlače, nakar so jo pobrisali skozi okno spodnje sobe. Predno so pa odšli, so zapisali na vrata pivnice te-le besede: »Še pridemo, bomo kaj več našli.«

Pošto v Prvačini so okradli. Na pustni torek zvečer ob 7. uri, ko se je prvaški poštar nekaj trenutkov oddaljil iz poštne urada in seveda zaklenil za seboj, so dosedaj neznani tatovi ulomili v poštni urad in odnesli iz njega 500 K denarja. — Sodi se, da uzmoviči ne morejo biti popolnoma tuji ljudje. Orožništvo zasleduje tatove.

Bolniške strežnice, ki bolnikom kradejo. Nad vse ljubeznjive strežnice ima mestna občina tržaška. Te dni je dal ravnatelj 40 strežnic pred odhodom iz zavoda preiskati in našel pri njih 18 ukradenih stvari, ki so jih bolnikom u-

kradle. Šest jih je odpustil, 12 pa kaznoval.

Zaradi goste megle sta padla v Trstu v torek v morje en mož in ena žena. Oba sta bila živa potegnjena iz vode.

Bivši puljski župan dr. Vareton, ki je zaradi puljskih neredov v kazenski preiskavi je odložil deželnozborski mandat.

Vsled pasje stekline umrla deklica. V sredo je v Piranu umrla deklica Marija Stule, ki jo je ugrizel stekel pes, v groznih bolečinah.

Vprašanje reške škofije. Škofo senjski Rok Vučić je uredniku »Rečkih Novin« izjavil, da mu je cesar predlanskem rekel, da on v odcepitev Reke od senjske občine ni privolil in tudi ne bo privolil. Škofo o kakšni nameri Reko odcepiti ni nič znanega. Ta vest se najbrž zato razširja, da bi se videlo, ali bi se Hrvati temu sploh resno uprli.

S tira je skočil tovorni vlak blizu Reke. Vlak je bil precej dolg, a se je vtrgal in 11 vozov je skočilo s tira, ki je seveda ves potrt. Ena oseba je ranjena.

Kot ogleduha so aretirali pri Trbovljah ob Savi dva tuja gospoda, ki sta fotografirala tamošnji most čez Savo in imela še druge fotografije pri sebi. Oba sta protestirala ter zatrdila, da sta uradnika iz Zagreba. Šele po večurnem siljenju je avstrijska oblast vprašala v Zagrebu, kaj je na stvari resnice in izvedela, da je trditev onih gospodov resnična. Bila sta to dvorni svetnik Pavlič in finančni ravnatelj Meiksner. Bila sta seveda takoj izpuščena na svobodo.

Zimski šport. Vremensko poročilo iz Bistrice Bohinjske je z 8. febr. 1913: Temperatura: — 7 stop. C. Vreme: jasno. Sankališče: prav dobro. Vožnja s sanmi: porabna. S smučmi: dobra vožnja po snegu povsod.

Bled: Temperatura — 1 stop. Celz. Vreme: jasno. Drsališče: prav dobro, jezero popolnoma zamrznjeno. Sankališče: porabno. S sanmi: neporabno. S smučmi: na senčnatih krajih in višjih legah.

Nove vojaške čete v III. armadnem zboru. Dne 1. marca 1913 se ustanovi v Vipavi trdnjavski artiljerijski bataljon št. 8, gorska havbična divizija št. 4 v Špitalu ob Dravi, gorski trenski eskadron št. 2/3 v Beljaku in gorski trenski eskadron št. 1/3 v Tolminu.

Orožne vaje za domobrance. Uradni dunajski list »Wiener-Zeitung« sporoča glede orožnih vaj za domobrance v l. 1913 sledeče: Poklicani bodo oni rezervisti, ki so služili dve leti, oni enoletni prostovoljci, ki niso postali častniki, in sicer 3., 5., 7. in 9. službenega leta. Potem pridejo na vrsto rezervisti, ki so služili 3 leta in sicer 4., 6. in 8. službenega leta in nadomestna rezerva 4. in 7. leta. Oni v 11. in 12. službenem letu letos ne bodo klicani, ako niso prej kake vaje zamudili. Prošnje za oprostitev od orožnih vaj — ki se bodo sicer ugodile le v najsrajnejših slučajih — je treba vlagati pri županstvih najmanj 14 dni pred dotično orožno vajo, ker drugače se ne bode nanje oziralo.

Živinorejski in mlekarški tečaj priredi ravnateljstvo kmetijske šole na Grmu v sredo in četrtek, dne 26. in 27. februarja t. l. Namen tečaja je izboljšanje kravje reje v zvezi z mlekarstvom. Na sporedu so naslednja predavanja. V sredo, dne 26. februarja. Od 2. do 4. popoldne: Vrednost kravje reje. Odbiranje molznih krav. Raba krav za plemo. Krmljenje krav. Strežba molznim kravam. Molža. Stroški kravje reje. V četrtek, dne 27. februarja. Od 9. do 11. dopoldne: Prodaja mleka. Ravnanje z mlekom. Lastnosti mleka. Napake in pomanjkljivosti mleka. Mlečna posoda. Popoldne od 2. do 4.: Prodaja

in presnega masla. Oddajanje in razpošiljanje presnega masla Gospodarski pomen mlekarških zadrug. Pouk se pojasnjuje s praktičnim razkazovanjem. Tečaj je namenjen našim gospodarjem in gospodinjam. Želi se, da se ga mnogoštevilno udeleže tudi naše gospodinje in kmetjska dekleta. Kdor se želi udeležiti naj se priklasi po dopisnici. Oddaljenim in revnim udeležencem s Kranjskega plača ravnateljstvo stroške za pot do Novegamesta in podporo 2 K na dan za prehrano. Podpora se dovoli le onim, ki za njo po dopisnici pravčasno prosijo. Priglasila in prošnje za podporo je treba nemudoma poslati ravnateljstvu kmetijske šole na Grmu (pošta Kandija).

Obtožba proti bivšemu županu. — Proti bivšemu županu v Splitu, Kataliniću, je državno pravdnistvo naperilo obtožbo radi govora, ki ga je Katalinić imel pri demonstracijah v Splitu z balkona mestne hiše.

Pogreb kardinala Nagla. Včeraj popoldne se je vršil na Dunaju ob navzočnosti ogromne množice pogreb pokojnega kardinala Nagla. Pogreba se je udeležil kot zastopnik Nj. Veličanstva nadvojvoda Karol Franc Jožef, potem skoro vsi ministri, mnogo cerkvenih in dvornih dostojanstvenikov itd. Sprevod je vodil praški nadškof Skrbenski. Pokojnikovo truplo so položili k večnemu počitku v kapeli sv. Barbare.

Važna odredba justičnega odseka v državnem zboru. Pravni odsek dunajskega državnega zbora je sklenil sledeči sklep: **Praksa koncipientov se raztegne** samo na 6 let, dočim je bilo dosedaj določenih 7 let. Po sklepu bo prakticiral koncipient 4 leta pri advokatu, 1 leto pri sodišču in zadnje leto ima absolvirati pri advokatu, notarju, pri državnem pravdnistvu, pri kaki upravni ali pa finančni oblasti. Za bodoče advokate je sklep velike važnosti in jako praktičnega pomena. Sklep potrebuje še ustavne potrditve.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORISO
edno pristni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek.

v korist
obmejnim slovincem.

Grozna nesreča se je dogodila v vasi Holeševce na Češkem. Tam je bil val krčmar Husak z ženo in pet otroci. V zadnjem času je bila gostilna vedno prazna in zaslužek skrajno pičel. Gospodar se je trudil na razne načine, a ni šlo. Te dni pa so neko jutro našli celo družino mrtvo. Mrtva sta bila mož in žena in tudi vseh pet otročičev v starosti od enega do 12 let. V spalnici so dobili odprt plin in sluti se, da je nesrečni oče sam odprl plinovno cev, da je tako storil konec svojemu življenju. Vseh sedem oseb je umrlo na zastrupljenju s plinom.

Železniške nesreče. Na Češkem sta zadela dva vlaka eden ob drugega. Osební vlak je izgubil štiri vozove, ki so zleteli s tira. 12 oseb je bilo lahko ranjenih. — Na Ogrskem je trčil brzovlak s tovornim vlakom, kar je napravilo strahovito zmešnjavo. V brzovlaku je bil tudi sin nemškega cesarja princ Eitel Friderik, ki se je vozil z lova v Budapešto. Dva petrolna voza sta začela goreti, več oseb je bilo ranjenih, eden mrtev. Princu se ni ničesar zgodilo. Po štiriurni zamudi je prišel srečno v Budapešto.

Radi zametov je vstavljen promet v severni Galiciji po železnicah za 48 ur.

Redka operacija. V Pragi so te dni izvršili na kliniki jako redko in zanimivo operacijo, ki se je popolnoma posrečila. Neka žena je izgubila ob porodu dvojčkov zelo dosti krvi in zdravniki so izjavili, da je ni mogoče drugače rešiti kot, da se ji odpre žila in se ji prilije kri kakega drugega človeka. Njen mož si je dal na to odpreti žilo in tako je preteklo nekaj njegove krvi v ženine žile kar je bolnici rešilo življenje. Take operacije so jako redke, ker se malokdo dobi, ki si da vzeti kri pri živem telesu.

Do 1. aprila bi bil moral vsaj počakati aspirant za mesto plačilnega mojstra v Metz-u Wolter, ki je zadnji dan pusta pošteno potegnil vso garnizijo ter vso javnost v Strassburgu. Podal se je namreč predpoludne kot poštni uradnik preoblečen v guvernerjevo palačo ter tam oddal ponarejeno brzojavko, da pride opoludne nemški cesar v mesto in da mora do takrat biti na vežbališču mobilizirana vsa vojaška posadka. Lahko si predstavljamo, kako razburjenje je zavladalo vsled tega po celem mestu. Ordinance so tekale s poveljji sem ter tja in vojaštvo se je zbiralo na raznih krajih ter odkorakalo na vežbališče. Prebivalstvo pa je na čast cesarju razobesilo zastave. Čakali so na vežbališču, a zaman. Še le ob 3/4 na 2. uro so brzojavno vprašali pojasnila iz Berolina in izvedeli, da se cesar nahaja v Königsbergu. 18.000 mož vojaštva in nebroj civilnega prebivalstva pa se je nezadovoljno vrnilo v mesto. Wolter je to storil iz malicijevanja, ker je bil odpuščen iz službe.

EDUARDO STICSA

naslednik

KRAINER & C.

železnina

Gorica, **Via Rastello št. 19.**

Priporoča vsem svojim gg. odjemalcem svojo veliko zalogo železa, kovin, kuhinjske in hišne oprave, raznovrstnega orodja za poljedelce in roko-delce, štedilnikov, peči, vlitih in železnih cevij, klosetov, pump, (črpalnic) stavbenih nosilcev (traverz), kopalnih banj in razno drugo v to stroko spadajoče blago.

CENE BREZ KONKURENCE.

Od ponedeljka 17. t. m. do četrтка 20. t. m.

Berne v Gorici

v hotelu „TRI KRONE“

zdravljenje

kilavosti,

napetosti sapnika, notranjih črevesnih bolezni.

USPEHI ZAGOTOVLJENI brez operacij.

Kilavi ozdravijo kmalu in ni treba, da nosijo nobenih pasov, ako se zdravijo po naši izvorni „Berne“ metodi. Apelira se tudi na one velec. zdravnike, ki so se dosedaj z veliko dobrohotnostjo in nepristransko za to zanimali. Prosi se prizadete osebe, može, žene in otroke, da se snidejo omenjene dneve v goričmenem hotelu, kjer se bo — — — zdravilo po „Berne“- sistemu. — — —

Pisarna v vojaških zadevah GORICA

ulica Capitan Vandola 2, t. n. (vogel ulice Leoni.)

Izdeluje vsako vrsto prošnje vojaškega značaja, in daje nasvete kar se tiče vojaške službe, ter za spisovanje nesodnih vlog in pisem.

Najboljši češki dobavni vir!

Perje za blazine po zelo nizkih cenah.

1 kg razcepljenega sivga perja 2 K; boljše vrste 2 K 40 v; polubelo najboljšo K 2 80 v; čisto belo 4 K; belo, puh 5 K 10 v; 1 kg najfinjše belo razcepljeno 6 K 40 v, 8 K; 1 kg puh-perja, sivo K 6, 7; belo fino 10 K; najfinjše prsno 12 K. Pošiljatev 5 kg, poštnine prosto.

Izgotovljena posteljna oprava

iz gostega, rdečega, plavega, belega ali rumenkastega nankinga: 1 pernica dolga 180 cm, široka 120 cm ter 2 blazini vsaka po 80 cm dolga ter 60 cm široka s finim, trpežnim puhom K 16 s pol-puhom K 20, s finim puhom I. vrste K 24; posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; blazine za pod glavo K 3, K 3 50, K 4. Pernice 200 cm dolge in 140 cm široke K 13, K 14 70, K 17 80 in K 21. Pernati madraci iz močnega križastega Gradna 189 cm dolgi in 116 cm široki K 12 50 in 14 80.

Razpošilja se proti povzetju, in sicer od K 12 poštnine prosto. Neugajajoče se zamenja ali pa se vzame nazaj ter se vrne denar. Ceniki zastoj in poštnine prosto.

S. Benisch, Deschenitz št. 992, Češko.

Česa potrebuje nevesta? Doto! Lepo opravo!

To dobi v denarju že po 2 letih z malimi mesečnimi vplačili, ako pristopi k društvu

„Mädchenhort“,

ki je v minolem letu izplačalo 620 članicam 558 000 K. Vsaka članica je vplačala približno 200 K in je dobila za to 9 000 K v denarju.

Vsprejem { brez določene starostne meje, brez razlike veroizpovedanja, brez zdravniškega spričevala.

Pojasnila brezplačno in poštnine prosto.

„Mädchenhort“, Prvo splošno človekoljubno društvo za opremo zamožnih deklet, Dunaj, I. Franz Josefskai 43.

Predsednik: Prior Rudolf grof Mels-Collaredo.

Vplačevalnica za Kranjsko, Istro in Goriško: Virgil Lussin, Gorica.

Sprejmejo se zastopniki pod ugodnimi pogoji.

2 ali 3 meblovane sobe

išče nekdo. Ponudbe naj se pošljejo in sicer **koj** na upravnništvo „Gorice“ pod št. 25.

2 učenca

začetnika za

mizarstvo obrt

z oskrbo hrane in prenočišča sprejme ANTON ČERNIGOJ mizarstvo mojstev v Gorici Tržaška cesta 18. Prednost imajo oni s hribov ali s Krasa. Želeti je da bi bila oba z ene vasi.

Upravitelja s kavcijo

za gostilno in prodajo blaga na debelo v najbližji goriški okolici. Pismena kakor ustmena pojasnila iz prijaznosti na uredništvo tega lista.

Posestvo prodá

se v Orehovljah hišo, štaló, vodnjak na lepem zdravem vrt, zemljišče skupno ali parcelirano po ceni. Anton Garbun Kanal 15.

Odvetnik

dr. JOSIP FERFOLJA

je otvoril

v TRSTU, Via del Molino Piccolo št. 711

svojo pisarno. Telef. št. 26-50.

Uradije tudi vsako sredo v KOMNU pri „Smerdelju“.

ORIGINAL VICTORIA

Kupujte samo dvokolesa „AL TENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in najboljši bodisi za navadno rabo ali za dirkev

Šivalni stroji Original „Victoria“ so najpraktičnejši za vsako hišo. Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-reznic in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri trdki

Kerševani & Cuk,

GORICA — Stolni trg št. 9.

Učenje jezikov po „Berlitzovi“ metodi.

Otvoritev tečaja v Gorici za dame in za gospode. — Učitelji francoščine iz Francije, učitelji angleščine in Anglije.

Samo narodne in akademično izobražene učne moči.

Učitelj, ki mora biti rojen Francoz oziroma rojen Anglež, uči po znani „Berlitzovi“ metodi izključno le v svojem materinem jeziku, ne da bi kaj prestavljal.

Od prve ure naprej govori in posluša učenec le oni jezik, katerega se hoče naučiti.

S tem se naznanja, da otvori ravnateljstvo tudi v GORICI

tečaj za učenje francoščine in angleščine.

Da se občinstvo seznani z znano „BERLITZOVO“ učno metodo, se bo obdrževala v petek 14. februarja 1913

otvoritvena ura za poskušnjo

v francoskem jeziku in sicer v salonu

„Hotel de la Poste“ v Gorici ob 8^{1/2} uri zvečer za dame in za gospode.

M M M Vstop je prost in ni obvezan na noben prispevek. M M M

Po uri poskušnje bo g. Berdon navzočim na razpolago in bo dajal morebitna pojasnila in bo sprejemal priglase k tečaju.

Pouk se bo začel koj!

Prvi pouk za začetnike. — Konverziranje z napredujočimi. — Literatura in trgovsko dopisovanje.

Dame in gospodje!

N B. Opozarja se še posebej, da vsak učitelj sme poučevati le v svojem materinem jeziku in zaradi tega je učenecm zajamčeno, da se ne bodo umešavali tuji naglasi.

Podružnica

„Ljubljanske kreditne banke“

V GORICI

Delniška glavica K 8.000.000.

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 800.000. —

PODRUŽNICE: Celje, Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič.)